

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi M. R.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

postanowienia Sądu Okręgowego Sądu Gospodarczego w K.

z dnia 27 sierpnia 2009 r., sygn. akt XIX Ga (...) [XIX WSC (...)]

w sprawie z powództwa Powszechnej Spółdzielni Spożywców „S.(...)” w K.

przeciwko M. R.

o wydanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 kwietnia 2010 r.,

- 1.) **odrzuca skargę;**
- 2.) **zasądza od M. R. na rzecz Powszechnej Spółdzielni Spożywców „S.(...)” w K. kwotę 617, zł (sześćset siedemnaście) tytułem kosztów postępowania skargowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2009 r. [syn. Akt XIX Ga (...)] Sąd Okręgowy w K. odrzucił apelację pozwanego M. R. od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 15 kwietnia 2009 r. w sprawie o wydanie.

Pozwany M. R. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego wyżej postanowienia Sądu Okręgowego, zarzucając naruszenie art. 369 § 1 k.p.c. w związku z art. 115 k.c. w związku z art. 1 pkt 1 h ustawy z dnia 18 stycznia

1951 r. od dniach wolnych od pracy, poprzez odrzucenie apelacji wniesionej w terminie, a także naruszenie art. 78 Konstytucji RP. Skarżący stwierdził, że zaskarżone orzeczenie uniemożliwiło wzruszenie orzeczenia Sądu I instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda.

Zaskarżone postanowienie - jak słusznie wywodzi skarżący - zamknęło pozwanemu tylko możliwość kontroli instancyjnej (apelacyjnej) postanowienia sądu pierwszej instancji. W konsekwencji istnieje postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 15 kwietnia 2009 r., korzystające z waloru prawomocności i powagi rzeczy osądzonej (art. 365 k.p.c. i 366 k.p.c.). Nie zostało ono zakwestionowane również w tej skardze, zatem nie może podlegać jakiegokolwiek weryfikacji w sprawie skargowej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2006 r., V CNP 86/06, OSNC 2007/3/47).

Zaskarżone skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenie niewątpliwie pozbawiło skarżącego prawa do oceny zasadności rozstrzygnięcia wydanego przez Sąd Rejonowy. Brak jednak podstaw do uznania, że istnieje związek przyczynowy pomiędzy wydaniem przez Sąd Okręgowy postanowienia o odrzuceniu apelacji a szkodą oraz że istnienie szkody zostało uprawdopodobnione. Skarżący opiera swoje twierdzenie na założeniu, że jego apelacja zostałaby uwzględniona. Sąd Najwyższy w postępowaniu o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie jest uprawniony do zastępowania sądu drugiej instancji i rozstrzygania, jakiej treści orzeczenie powinien wydać, gdyby nie odrzucił apelacji. Ocena zasadności wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy, zaskarżonego odrzuconą apelacją, pozostaje poza zakresem kognicji Sądu Najwyższego. Sam zatem fakt odrzucenia - nawet wadliwego - apelacji od orzeczenia sądu pierwszej instancji nie stanowi w żadnym wypadku uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., V CNP 79/05, niepubl.).

Zaskarżając jedynie postanowienie o odrzuceniu apelacji skarżący nie uprawdopodobnił, gdyż nie mógł uprawdopodobnić, powstania szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Mając powyższe na względzie, należało skargę odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Orzeczenie o kosztach postępowania skargowego oparto na art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c.